

**ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-20**

**القاضي سليم جبران
رئيس لجنة الانتخابات المركزية**

**השופט סלים ג'ובראן
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית**

ירושלים, י"ב בחשון התשע"ד
16 באוקטובר 2013

תר"מ 164/20

העותר : מר יורם מרציאנו

נגד

המשיבים :

1. עו"ד יאיר רביבו
2. סיעת "הליכוד" בלוד
3. קול השפלה למהדרין

בקשה למתן צווי מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות
(דרכי תעמולה), תשי"ט-1959 (להלן : חוק הבחירות)

החלטה

1. בעתירה זו, העותר מבקש כי אתן מספר צווי מניעה נגד המשיבים, בגין מספר פרסומים שביצעו המשיבים 1-2 בשני גיליונות של עיתון "קול השפלה למהדרין" - המשיבה 3 : יותר ממודעה אחת בגיליון מסוים בניגוד לסעיף 10(ב)(3) לחוק הבחירות; מודעות בגודל החורג מ-40 אינטש בניגוד לסעיף 10(ב)(1) לחוק הבחירות; סקרים עם פרטים חסרים בניגוד לסעיף 16ה לחוק הבחירות.

2. במסגרת זאת, מציינ העותר כי "המשיב 3 הינו מקומון אשר בו ערך המשיב את הפרסומים המפרים נושא הבקשה דנן. ייאמר מיד, כי למיטב הידיעה, אין כל אישיות משפטית הפועלת תחת השם של המשיב 3 – 'קול השפלה למהדרין'... כמו כן מעיון בגוף חוברת "המקומון" אין כל פרטים אודות המו"ל ו/או העורך, לרבות מען או כל פרט מזהה אחר" (סעיפים 11-12 לעתירה). לטענתו, כל מטרת העיתון היא להשמיץ את העותר ולקיים תעמולת בחירות למען המשיבים 1-2. במסגרת זאת, טוען העותר, כי

עמוד 1 מתוך 3

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

העיתון כולו הוא למעשה חוברת מטעם המשיבים 1-2, אשר נחזית לעיתון, ובכך מהווה הטעייה, ובנוסף הפרה של החובה לפרסם את זהות המזמין בתעמולה מודפסת בהתאם לסעיף 10(ב)(5) לחוק הבחירות.

3. ביקשתי את תגובת המשיבים. המשיבים 1-2 טוענים כי דין העתירה להידחות. זאת, משום שמדובר למעשה בחוברת ולא בעיתון. לטענתם, "אין בחוק כל מניעה שעניינה הדפסת חוברות, כאשר ברור לכל מי הוא מדפיס ההודעה, וניסיונו של המבקש למנוע הליכי תעמולה לגיטימיים רק משום שאינו נהנה מהם אינו עולה בקנה אחד עם הוראות החוק שלפנינו" (סעיף 12 לתשובה). לעניין הסקר שפורסם בחוברת, טוענים הם כי הסקר פורסם בצירוף השאלה שנשאלה בסקר.

4. דין העתירה להתקבל. המשיבים 1-2 אינם מכחישים כי מדובר בחוברת מטעמם. לפיכך, צודקים הם כי המגבלות הקבועות בסעיף 10(ב) בחוק הבחירות לעניין מודעות בעיתונים אינם חלים בעניינם.

5. עם זאת, עיינתי בחוברת ולדידי קיימת וודאות קרובה כי תושב סביר יחשוב כי עסקינן בעיתון ולא בחוברת תעמולה מטעם מתמודד בבחירות. זאת עולה מהעיצוב שנחזה לעיתון, טורים שנחזים לטורי דעה של עיתונאים, עמוד השער המקיים דימיון רב לעמוד השער של העיתונים היומיים הנפוצים בישראל, ועוד. אזכיר כי קיימת סמכות ליושב ראש ועדת הבחירות ליתן צו בגין תעמולה מודפסת שקיימת וודאות קרובה כי תביא להטעיית בוחרים (ראו: תר"מ 63/20 צור נ' נחמני (14.8.2013); תר"מ 144/20 זורק נ' פיין (9.10.2013)). זאת ועוד, עיינתי בחוברת ולא מצאתי כי המשיבים 1-2 מציינים כי מדובר בפרסום מטעמם, וזאת בניגוד לסעיף 10(א)(3) לחוק הבחירות.

6. לפיכך, ניתן בזאת צו האוסר על המשיבים 1-2 לפרסם את העיתון במתכונתו הנוכחית. אציין כי ככל ובעמוד הראשון, ייכתב בהבלטה ובאותיות גדולות כי מדובר בעלון תעמולה מטעמם, על פניו אין כל פסול בהפצתו במתכונת זאת.

7. בנוסף, עיינתי בסקר שצורף לעתירה, ואכן נעדרים ממנו מספר מן הפריטים אשר סעיף 16(ב) לחוק הבחירות מחייב לפרסם בסקרים: פרטי מזמין הסקר, התקופה בה נערך הסקר, האוכלוסייה שמתוכה נלקח המדגם, מספר האנשים שהתבקשו להשתתף

בסקר או השתתפו בו בפועל (לא ברור אם המספר המצוין בסקר – 611 – הוא של מספר העונים או מספר הנשאלים), מרווח טעות המדגם. לפיכך, ניתן בזאת צו האוסר על המשיבים 2-1 לפרסם סקרים ללא ציון הפרטים בהתאם לסעיף 16 לחוק הבחירות.

8. סוף דבר, העתירה מתקבלת בזאת כאמור לעיל. בנסיבות העניין, המשיבים 2-1 יישאו בהוצאות העותר בסכום כולל של 6,000 ש"ח.

ניתנה היום, י"ב בחשוון התשע"ד (16.10.2013).

סלים ג'ובראן
שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-20